

[Indenrigsministeren.]

Som Lovforslaget her foreligger, er det vedtaget i Folketinget med meget stor Majoritet. For Lovforslaget stemte Regeringspartierne og Retsforbundet, medens Gruppen De Uafhængige undlod at stemme, og Venstre og Konservative stemte imod. Jeg gaar ud fra, at denne Vedtagelse i Folketinget i hvert Fald sikrer, at her i Tinget Repræsentanter for de to Partier, der i Folketinget stemte imod Lovforslaget, er rede til at gaa ind i en Realitetsdrøftelse af Lovforslaget med det Formaal at naa et positivt Resultat. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og meget hurtige Behandling.

Stensballe: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der af mit Partis Ordfører i det andet høje Ting er fremsat baade ved første Behandling og senere, samt til den Betænkning, som er afgivet af mit Partis Udvalgsmedlemmer i det andet høje Ting. Jeg er ganske enig med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting i, at for at vort Parti skulde kunne gaa ind i en Forhandling om dette Lovforslag eller endog tiltræde det, maatte der ganske anderledes vægtige og overbevisende Grunde og Argumenter til end dem, der har været fremført angaaende Nødvendigheden af at foretage en Udvidelse af de almindelige Bestemmelser paa dette Omraade og forlænge Afviklingen for de 4 Hovedstadskommuners Vedkommende.

Lovforslaget falder jo i to Afsnit, de almindelige Bestemmelser og Afviklingsbestemmelserne for de 4 Hovedstadskommuners Vedkommende. Hvad de almindelige Bestemmelser angaar, omhandler de en Beskyttelse for Lejerne mod at skulle svare en Leje, der staar i Misforhold til det udlejedes og eventuelle andre Ydelsers Værdi. Disse Bestemmelser blev ved den endelige Behandling i Rigsdagen i 1931 vedtaget i Enighed mellem 3 Partier, idet Bestemmelserne, som er gældende for hele Landet, indskrænkedes til kun at gælde Ejendomme, der er opført før 31. Maj 1918. I det Lovforslag, der nu foreligger, foreslaar den højtærede Indenrigsminister imidlertid Bestemmelserne udvidet til ogsaa at omfatte Bygninger, indeholdende Boliger, Forretningslokaler og Butikker, der er bygget efter 1918, og han gør det, saa vidt jeg har forstaaet, uden nogen anden Motivering end den, at det — som der udtrykkelig staar i Bemærkningerne til Lovforslaget — er Ministerens Hensigt at nedsætte et Udvalg til Forberedelse af en mere rationel Lovgivning vedrørende Retsforholdet mel-

lem Ejere og Lejere. Jeg har set, at Ministeren ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget dertil har føjet, at der ikke var nogen Grund til, at disse senere byggede Huse skulde være undtaget fra de paagældende Bestemmelser. Den samme Grund forelaa jo i 1931, og jeg ser ingen Grund til nu at tage dette Spørgsmaal op igen, medmindre man skrider til en helt ny og omfattende Lovgivning om Ejer- og Lejerspørgsmaalet i det hele taget. Jeg kan i hvert Fald ikke give min Tilslutning til, at de paagældende Bestemmelser udvides til ogsaa at omfatte Lejemaal vedrørende Ejendomme, som er opført efter 31. Maj 1918. Det vilde forekomme mig mere naturligt, om den højtærede Minister ikke havde stillet Forslag om denne Udvidelse, selv om han havde til Hensigt at nedsætte det nævnte Udvalg. Han burde have ventet, til Resultatet af dette Udvalgs Arbejde til sin Tid kom til at foreligge, og da han ikke har kunnet fremføre andre, mere overbevisende Grunde end de nævnte, mener jeg, vi maa holde os uden for Forhandling derom.

Jeg kan heller ikke forstaa, at Ministeren fremsætter Forslag om Udvidelse af andre Bestemmelser uden nogen nærmere Motivering, som naar han f. Eks. i § 1, 3die Stykke, foreslaar en Forlængelse af Opsigelsesfristen fra 3 til 6 Maaneder, eller naar han i § 4 foreslaar nye Bestemmelser om Pligten til at foretage Reparationer. Det kunde godt have ventet. Hvis Ministeren endelig vilde fremkomme med et samlet Lovforslag om alle disse Forhold, forekommer det mig, at det havde været rimeligere at drøfte alt dette i Sammenhæng og ikke ensidigt tage enkelte Spørgsmaal op til Behandling nu. Saa vidt mig bekendt virker de nuværende Bestemmelser rimeligt beskyttende efter deres Hensigt saavel i Provensen som her i København og saavel over for Lejere af Boliger som over for Lejere af Butikker og Forretningslokaler. Jeg tror ogsaa, at det store Byggeri, der har fundet Sted i de senere Aar, i væsentlig Grad har bevirket, at den Slags outrerede Tilfælde, som kræver en saadan Lovgivning, ikke er forekommet i større Antal. Jeg maa i det hele taget mene, at det Tidspunkt, vi befinder os paa, ikke kræver en udvidet Lovgivning af den Art, som Ministeren her har foreslaaet.

Hvad den anden Del af Lovforslaget angaar, Forlængelsen af Afviklingsbestemmelserne for de 4 Kommuner, indser jeg heller ikke Nødvendigheden heraf. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovfor-